

Predicting Suicidal Ideation Based on Loneliness, Self-Esteem, and Life Satisfaction among University Students

Shahriar Dargahi¹ , Nima Rezvani² , Zohreh Ghanbari³

1. Corresponding Author: Department of Psychology and Counseling, Farhangian University, Tehran, Iran. Email: shahriardargahi@cfu.ac.ir

2. Department of Counseling, Faculty of Education and Psychology, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran, Iran. Email: rezvaninima38@gmail.com

3. Department of Counseling, Faculty of Education and Psychology, Alzahra University, Tehran, Iran. Email: z.ghanbari@gmail.com

Article Info	ABSTRACT
Article type: Research Article Article history: Received: Received in revised form: Accepted: Available online: Keywords: Life satisfaction, Loneliness, Self-esteem, Suicidal ideation, University students	Background and Objective: Suicide is a major public health concern worldwide, and suicidal ideation is an important issue among university students. This study aimed to examine the associations of loneliness, self-esteem, and life satisfaction with suicidal ideation among university students in Tehran. Methods: This descriptive-correlational study included undergraduate, master's, and doctoral students at Iranian universities. Participants were recruited through convenience sampling. Initially, 346 students completed the questionnaires. After cases with missing data and outliers were excluded, 259 participants were retained for analysis. The instruments included the Beck scale for suicidal ideation, the Russell Loneliness Scale, the Coopersmith Self-Esteem Inventory, and Diener's Satisfaction with Life Scale. Data were analyzed using Pearson's correlation coefficient and simultaneous multiple regression analysis. Findings: Suicidal ideation was significantly and positively correlated with loneliness and significantly and negatively correlated with self-esteem and life satisfaction (all $p < 0.001$). Multiple regression analysis further indicated that loneliness, family self-esteem, and life satisfaction were significant predictors of suicidal ideation, collectively accounting for 27% of its variance. Loneliness was the strongest predictor. Conclusion: The findings highlight the importance of loneliness, family-related self-esteem, and life satisfaction in understanding suicidal ideation among university students. Preventive programs and psychological interventions may benefit from addressing loneliness, strengthening supportive family relationships, and promoting life satisfaction.
Cite this article: Dargahi, S., Rezvani, N., Ghanbari, Z. (2026). Predicting Suicidal Ideation Based on Loneliness, Self-Esteem, and Life Satisfaction among University Students. <i>Journal of Rehabilitation Counseling</i>, 2(2), 450-460. https://doi.org/10.22034/jrc.2026.146356.1045 © The Author(s) retain the copyright. DOI: https://doi.org/10.22034/jrc.2026.146356.1045 DOR: 20.1001.1.31160344.1405.2.2.3.6 Publisher: University of Kurdistan Press.	

پیش‌بینی افکار خودکشی براساس احساس تنهایی، عزت نفس و رضایت از زندگی در دانشجویان دانشگاه

شهریار درگاهی^۱، نیما رضوانی^۲، زهره قنبری^۳

۱. نویسنده مسئول: گروه آموزش روان‌شناسی و مشاوره، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران. ایمیل: shahriardargahi@cfu.ac.ir
 ۲. گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران. ایمیل: rezvananima38@gmail.com
 ۳. گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران. ایمیل: z.ghanbari@gmail.com

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: مقاله پژوهشی تاریخچه مقاله: تاریخ دریافت: تاریخ بازنگری: تاریخ پذیرش: تاریخ انتشار: کلیدواژه‌ها: افکار خودکشی، احساس تنهایی، عزت نفس، رضایت از زندگی، دانشجویان	زمینه و هدف: خودکشی یکی از مهم‌ترین بحران‌های سلامت عمومی در جهان معاصر است و به نظر می‌رسد دانشجویان دانشگاهی در مقایسه با جمعیت عمومی، در برابر افکار خودکشی آسیب‌پذیرتر باشند. پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش احساس تنهایی، عزت نفس و رضایت از زندگی در پیش‌بینی افکار خودکشی در میان دانشجویان دانشگاه‌های تهران انجام شد. روش: پژوهش حاضر از نوع توصیفی - همبستگی بود. جامعه پژوهش شامل دانشجویان دانشگاه‌های ایران در مقاطع کارشناسی، کارشناسی‌ارشد و دکتری بود. شرکت‌کنندگان با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. در ابتدا، ۳۴۶ دانشجو پرسش‌نامه‌ها را تکمیل کردند که پس از حذف داده‌های مفقود و داده‌های پرت، ۲۵۹ نفر در تحلیل نهایی باقی ماندند. ابزارهای پژوهش شامل مقیاس افکار خودکشی بک، مقیاس تنهایی راسل، پرسش‌نامه عزت نفس کوپراسمیت و مقیاس رضایت از زندگی داینر بود. داده‌ها با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه هم‌زمان تحلیل شدند. یافته‌ها: نتایج نشان داد که افکار خودکشی با احساس تنهایی رابطه مثبت و معنادار و با عزت نفس و رضایت از زندگی رابطه منفی و معنادار دارد ($p < 0.001$). همچنین تحلیل رگرسیون چندگانه نشان داد که احساس تنهایی، عزت نفس خانوادگی و رضایت از زندگی به‌طور معنادار افکار خودکشی را پیش‌بینی می‌کنند و در مجموع ۲۷ درصد از واریانس افکار خودکشی را تبیین می‌کنند. احساس تنهایی قوی‌ترین پیش‌بین افکار خودکشی بود. نتیجه‌گیری: یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که احساس تنهایی، عزت نفس خانوادگی و رضایت از زندگی از عوامل مرتبط با افکار خودکشی در دانشجویان هستند. بنابراین، توجه به کاهش احساس تنهایی، تقویت روابط اجتماعی و حمایت خانوادگی و ارتقای رضایت از زندگی می‌تواند در طراحی برنامه‌های پیشگیرانه و مداخلات روان‌شناختی مورد توجه قرار گیرد.
استناد: درگاهی، ش.، رضوانی، ن.، قنبری، ز. (۱۴۰۵). پیش‌بینی افکار خودکشی براساس احساس تنهایی، عزت نفس و رضایت از زندگی در دانشجویان دانشگاه. <i>نشریه مشاوره توانبخشی</i>، ۲ (۲)، ۴۶۰-۴۵۰. https://doi.org/10.22034/jrc.2026.146356.1045 ناشر: انتشارات دانشگاه کردستان.	© نویسندگان. DOI: https://doi.org/10.22034/jrc.2026.146356.1045 DOR: 20.1001.1.31160344.1405.2.2.3.6

۱. مقدمه

خودکشی یکی از بحران‌های فوری سلامت عمومی در جهان معاصر است؛ و دامنه آن در دهه‌های اخیر با سرعتی هشداردهنده گسترش یافته است (ماچادو^۱ ۲۰۲۵). سازمان جهانی بهداشت گزارش می‌دهد که سالانه بیش از ۷۰۰ هزار نفر در سراسر جهان بر اثر خودکشی جان خود را از دست می‌دهند؛ و به همین جهت این پدیده را به دومین علت شایع مرگ‌ومیر در میان افراد ۱۵ تا ۲۹ ساله در سطح جهان تبدیل کرده است (سازمان بهداشت جهانی، ۲۰۲۵). در ایران، این پدیده ابعاد نگران‌کننده‌ای به خود گرفته است؛ پژوهش‌های ملی نشان می‌دهند که نرخ خودکشی در میان جوانان به‌ویژه در جمعیت دانشجویی روندی صعودی داشته است و مطالعات انجام‌شده در دانشگاه‌های ایران حاکی از آن است که شیوع افکار خودکشی در این گروه به‌طور معناداری بالاتر از افراد هم‌سن در جمعیت عمومی است (مهدوی‌نور و همکاران، ۲۰۲۶). این آمارها ضرورت بررسی دقیق پیشایندهای روان‌شناختی این پدیده در جمعیت دانشجویی را برای پژوهشگران حوزه سلامت روان برجسته می‌سازد.

افکار خودکشی^۲ مجموعه‌ای پیوسته از شناخت‌ها، تصاویر ذهنی، تکانه‌ها و برنامه‌های مرتبط با پایان‌دادن به زندگی خود را در بر می‌گیرد و به‌عنوان مهم‌ترین پیش‌آیند و نخستین نقطه در پیوستار رفتار خودکشی عمل می‌کند (نیلسون^۳ و همکاران، ۲۰۲۶). در امتداد این پیوستار می‌توان سه سازه مفهوماً متمایز را از یکدیگر تفکیک کرد: افکار خودکشی که به افکار و برنامه‌ریزی درباره خودکشی اشاره دارد؛ اقدام به خودکشی که به‌عنوان یک عمل آسیب‌رسان به خود و غیرکنشده همراه با قصد مرگ تعریف می‌شود؛ و خودکشی کامل‌شده که به مرگ ناشی از یک عمل آسیب‌رسان به خود همراه با قصد آشکار مرگ اشاره دارد (کارنی^۴ و ویلکینسون^۵، ۲۰۲۵). پژوهش‌ها به‌طور مستمر نشان می‌دهند که افکار خودکشی قوی‌ترین پیش‌بین رفتار خودکشی است و بر همین اساس، شناسایی عواملی که در شکل‌گیری آن نقش دارند، از اهمیت راهبردی برای پیشگیری اولیه برخوردار است (ورستین^۶ و کردینگ^۷، ۲۰۲۳؛ احمدبوکانی و همکاران، ۲۰۲۱).

دانشجویان دانشگاه، به‌دلیل قرارگرفتن در نقطه عطف تحولی حساس بین نوجوانی و بزرگسالی، از جمله آسیب‌پذیرترین جمعیت‌ها از نظر روان‌شناختی نسبت به این پدیده به شمار می‌روند (ماستورکی^۸ و همکاران، ۲۰۲۴). این آسیب‌پذیری ریشه در هم‌گرایی چندین عامل استرس‌زا دارد: جدایی از محیط خانواده و شبکه‌های حمایتی آشنا، ضرورت بازتعریف هویت اجتماعی و فردی، مواجهه با فشارهای فزاینده تحصیلی و لزوم برقراری روابط بین‌فردی جدید در محیطی ناآشنا. این عوامل در تعامل با یکدیگر، زمینه مساعدی برای بروز طیفی از مشکلات روان‌شناختی فراهم می‌آورند (پیرس^۹ و همکاران، ۲۰۲۴).

تنهایی، نخستین متغیر بررسی‌شده در این پژوهش، یک تجربه ذهنی و هیجانی ناخوشایند است که زمانی بروز می‌کند که روابط اجتماعی موجود فرد از نظر کمیت و کیفیت از سطح مورد انتظار او کمتر باشد (سین^{۱۰}، ۲۰۲۲). این تعریف مرزی روشن میان تنهایی به‌عنوان یک حالت ذهنی درونی و انزوای اجتماعی به‌عنوان یک وضعیت بیرونی و عینی ترسیم می‌کند، به این معنا که فرد ممکن است از نظر فیزیکی در میان دیگران باشد و در عین حال تنهایی عمیقی را تجربه کند (موتا^{۱۱}، ۲۰۲۳). سال‌های تحصیل در دانشگاه، که با ماهیت گذرا و ناپایدار روابط اجتماعی، فاصله جغرافیایی از خانواده و کمبود حمایت هیجانی مشخص می‌شود، بستری به‌ویژه مساعد برای تشدید این تجربه فراهم می‌آورد (آدمولا^{۱۲} و همکاران، ۲۰۲۳). از منظر نظری، نظریه بین‌فردی خودکشی بیان می‌کند که تنهایی با تضعیف دو نیاز بنیادین انسانی - احساس تعلق و ادراک سربار بودن برای دیگران - فرد را مستقیماً در معرض خطر شکل‌گیری افکار خودکشی قرار می‌دهد (رابینسون^{۱۳} و همکاران، ۲۰۲۴؛ احمدبوکانی و همکاران، ۲۰۲۲). به بیان دیگر، فردی که هیچ پیوندی با گروه یا شبکه اجتماعی خاصی احساس نمی‌کند و حضور خود را برای دیگران بی‌اهمیت تلقی می‌کند، بیشترین آسیب‌پذیری را برای شکل‌گیری چنین افکاری دارد (سیمسک^{۱۴} و زینسیر^{۱۵}، ۲۰۲۴).

1 Machado

2 Suicide

3 Nielson

4 Karni

5 Velkinison

6 Verstin

7 Karding

8 Mastorki

9 Pers

10 Semin

11 Mota

12 Adamola

13 Rabinson

14 Semsak

15 Zensr

عزت نفس، دومین متغیر این پژوهش، به‌عنوان ارزیابی کلی، پایدار و عاطفی فرد از ارزشمندی، شایستگی و پذیرش خوشتن تعریف می‌شود که در چهار حوزه عمومی، اجتماعی، خانوادگی و تحصیلی نمود می‌یابد (والجکو^۱، ۲۰۲۴). عزت نفس صرفاً یک ویژگی شخصیتی نیست، بلکه سازه‌ای روان‌شناختی و پویا است که به‌طور مستمر تحت تأثیر تجارب بین‌فردی، موفقیت‌ها و شکست‌های تحصیلی و بازخوردهای دریافتی از محیط اجتماعی شکل می‌گیرد و بازسازی می‌شود (بلکمن^۲ و همکاران، ۲۰۲۳). در جمعیت دانشجویی، فشارهای تحصیلی، رقابت اجتماعی و مقایسه‌های اجتماعی غیرارادی ناشی از استفاده بیش از حد از شبکه‌های اجتماعی، تهدیدهای خاصی برای عزت نفس محسوب می‌شوند (ادریس و همکاران، ۲۰۲۴). از منظر نظری، نظریه مثبت‌گرایی نشان می‌دهد که عزت نفس بالا با افزایش تاب‌آوری روان‌شناختی و شکل‌گیری یک سپر محافظتی در برابر افکار خودکشی همراه است (باکر^۳ و همکاران، ۲۰۲۵)؛ در مقابل، عزت نفس پایین از طریق تشدید خودانتقادی، احساس بی‌ارزشی و کاهش توانایی پردازش مثبت تجارب زندگی فرد را به‌تدریج در برابر افکار خودکشی آسیب‌پذیرتر می‌سازد (نیلز-کسلز^۴ و همکاران، ۲۰۲۵). افزون بر این، رابطه میان تنهایی و عزت نفس پایین دوسویه و متقابلاً تقویت‌کننده است؛ دانشجویی که تنهایی را تجربه می‌کند، به‌تدریج به سمت ارزیابی منفی از خود سوق می‌یابد، در حالی که عزت نفس پایین نیز به نوبه خود توانایی برقراری و حفظ روابط اجتماعی معنادار را کاهش می‌دهد و بدین‌ترتیب انزوا را عمیق‌تر می‌کند (تان^۵ و ژائو^۶، ۲۰۲۵).

رضایت از زندگی، سومین متغیر این پژوهش، به‌عنوان یک ارزیابی شناختی آگاهانه و کل‌نگر تعریف می‌شود که در آن فرد کیفیت زندگی خود را در برابر معیارهای خودانتخابی و میزان تحقق اهداف و آرزوهایش می‌سنجد (ویترسو^۷، ۲۰۲۵). رضایت از زندگی سازه‌ای گسترده و چند بُعدی است که حوزه‌های متعددی از زندگی از جمله روابط خانوادگی، جایگاه تحصیلی، سلامت، روابط اجتماعی و احساس معنا و هدف در زندگی را در بر می‌گیرد (هوانگ^۸ و هه^۹، ۲۰۲۵). یکی از مهم‌ترین تعیین‌کننده‌های رضایت از زندگی، حمایت اجتماعی ادراک‌شده است (ژانگ^{۱۰} و همکاران، ۲۰۲۴)؛ دانشجویانی که از حمایت کافی خانوادگی و اجتماعی محروم‌اند، احساس طرد و بی‌تفاوتی از سوی محیط اجتماعی خود را تجربه می‌کنند که به‌طور مستقیم رضایت کلی آنان از زندگی را کاهش می‌دهد (لین^{۱۱} و گو^{۱۲}، ۲۰۲۴). این کاهش رضایت از زندگی، به نوبه خود احتمال بروز افکار خودکشی را افزایش می‌دهد، چرا که فردی که زندگی را فاقد ارزش، معنا و کیفیت کافی می‌داند، ممکن است پایان دادن به آن را راه حلی قابل قبول تلقی کند (لی^{۱۳} و همکاران، ۲۰۲۴).

آنچه این سه متغیر را در جمعیت دانشجویی ایران به‌ویژه برجسته می‌سازد، شبکه پیچیده روابط متقابل میان آن‌هاست. تنهایی عزت نفس را تضعیف می‌کند؛ عزت نفس پایین رضایت از زندگی را تحلیل می‌برد؛ و کاهش رضایت از زندگی، به نوبه خود تجربه تنهایی را تشدید می‌کند (کلمپ^{۱۴}، ۲۰۲۴). این سه متغیر در یک پویایی چرخه‌ای و متقابلاً تقویت‌کننده عمل می‌کنند که می‌تواند در نهایت مسیری روان‌شناختی منسجم به‌سوی شکل‌گیری افکار خودکشی ایجاد کند. با این حال، بیشتر پژوهش‌های پیشین این متغیرها را به‌طور مجزا و با رویکردهای دو متغیره بررسی کرده‌اند که قادر به ارائه تصویری یکپارچه از اثرات هم‌زمان آن‌ها بر افکار خودکشی نبوده‌اند (گولر^{۱۵} و یدریم^{۱۶}، ۲۰۲۵). این محدودیت شکافی پژوهشی حتی عمیق‌تر در جوامع شرقی با ساختار فرهنگی جمع‌گرا از جمله ایران ایجاد کرده است، جایی که ارزش‌های خانوادگی، روابط اجتماعی و انتظارات فرهنگی نقشی از نظر کیفی متفاوت از جوامع غربی ایفا می‌کنند. افزون بر این، بخش عمده پژوهش‌های موجود در بافت‌های غربی و در نمونه‌های زیر ۱۸ سال انجام شده‌اند (کلمپ^{۱۴}، ۲۰۲۴؛ ششنیاک^{۱۷} و همکاران، ۲۰۲۵) و پوشش این موضوع در گروه سنی ۱۸ تا ۲۶ سال در ایران همچنان به‌شدت ناکافی است.

- 1 Valjko
- 2 Belkmen
- 3 Baker
- 4 Niels-Kessels
- 5 Tan
- 6 xiao
- 7 Vetreso
- 8 Havangh
- 9 heh
- 10 Zangh
- 11 Lin
- 12 Guo
- 13 Li
- 14 Kolop
- 15 Gholar
- 16 yederim
- 17 Sheshniyak

بر این اساس، پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش پیش‌بین احساس تنهایی، عزت‌نفس و رضایت از زندگی در افکار خودکشی دانشجویان انجام شد. با توجه به مبانی نظری و یافته‌های پژوهش‌های پیشین، فرضیه‌های پژوهش به شرح زیر تدوین شدند: (۱) احساس تنهایی با افکار خودکشی دانشجویان رابطه مثبت و معنادار دارد. (۲) عزت‌نفس و ابعاد آن (عزت‌نفس عمومی، خانوادگی، اجتماعی و شغلی) با افکار خودکشی دانشجویان رابطه منفی و معنادار دارد. (۳) رضایت از زندگی با افکار خودکشی دانشجویان رابطه منفی و معنادار دارد. (۴) احساس تنهایی، عزت‌نفس و رضایت از زندگی می‌توانند به‌طور معناداری افکار خودکشی دانشجویان را پیش‌بینی کنند.

۲. روش

پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش، توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش را دانشجویان دانشگاه‌های دولتی تهران تشکیل دادند. با توجه به محدودیت‌های اجرایی و امکان دسترسی به شرکت‌کنندگان، نمونه‌گیری به روش در دسترس انجام شد. حجم نمونه اولیه شامل ۳۴۶ دانشجو بود. پس از بررسی اولیه داده‌ها و حذف پرسش‌نامه‌های ناقص و داده‌های پرت، تعداد ۲۵۹ نفر به‌عنوان نمونه نهایی وارد تحلیل شدند. معیارهای ورود به پژوهش شامل دانشجو بودن، تمایل به شرکت در پژوهش و تکمیل کامل ابزارهای پژوهش بود. همچنین پرسش‌نامه‌هایی که دارای پاسخ‌های ناقص یا الگوی پاسخ‌دهی غیرقابل اعتماد بودند از تحلیل نهایی حذف شدند. اگرچه استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس ممکن است محدودیت‌هایی در تعمیم نتایج ایجاد کند، با توجه به هدف پژوهش و حجم نمونه مناسب، امکان بررسی روابط میان متغیرهای مورد مطالعه فراهم شد.

۲-۱. ابزارها

۲-۱-۱. پرسش‌نامه افکار خودکشی بک^۱

مقیاس افکار خودکشی، ابزاری خودگزارشی ۱۹ ماده‌ای است که توسط بک و همکاران (۱۹۷۹) برای آشکارسازی و ارزیابی شدت نگرش‌ها، رفتارها و برنامه‌های مرتبط با خودکشی طراحی شده است. این مقیاس جنبه‌هایی مانند میل به مرگ، تمایلات فعال و منفعل به خودکشی، مدت و فراوانی افکار خودکشی، احساس کنترل بر خود، عوامل بازدارنده خودکشی و آمادگی فرد برای اقدام به خودکشی را می‌سنجد. پرسش‌نامه افکار خودکشی بک شامل ۱۹ سؤال با سه گزینه پاسخ است که از ۰ تا ۲ نمره‌گذاری می‌شود. نمره کل از جمع این نمرات به دست می‌آید و در دامنه ۰ تا ۳۸ قرار دارد. روایی این مقیاس با روش آلفای کرونباخ ۰/۹۵ گزارش شده است. در پژوهش حاضر، پایایی با روش همسانی درونی و محاسبه ضریب آلفای کرونباخ برای نمره کل افکار خودکشی، برابر با ۰/۹۲ به‌دست آمد. در مطالعه اصفهانی، هاشمی و علوی، ویژگی‌های روان‌سنجی نسخه فارسی مقیاس افکار خودکشی بک در جمعیت عمومی تهران بررسی شد. نتایج نشان داد که ضرایب آلفای کرونباخ برای بخش غربالگری و کل مقیاس بیش از ۰/۸ بوده و نسخه فارسی این مقیاس از ویژگی‌های روان‌سنجی مطلوبی برای استفاده در پژوهش برخوردار است (اصفهانی و همکاران، ۱۳۹۴).

۲-۱-۲. پرسش‌نامه تنهایی راسل^۲

مقیاس تنهایی راسل توسط راسل (۱۹۸۰) برای سنجش تنهایی ساخته شده است. این مقیاس دارای ۲۰ سؤال است که در یک طیف لیکرت چهاردرجه‌ای نمره‌گذاری می‌شود: ۱ (هرگز)، ۲ (به ندرت)، ۳ (گاهی اوقات) و ۴ (همیشه)؛ نمره بالاتر فرد نشان‌دهنده سطح بالاتر تنهایی است. این مقیاس در چهار گروه دانشجویان، پرستاران، معلمان و سالمندان به کار رفته و دامنه آلفای آن از ۰/۸۹ تا ۰/۹۴ گزارش شده است. در پژوهش حاضر، پایایی با روش همسانی درونی و محاسبه ضریب آلفای کرونباخ برای نمره کل تنهایی، برابر با ۰/۹۲ به دست آمد. در مطالعه زارعی، معماری، مشایخی و شایسته‌فر، نسخه فارسی ویرایش سوم مقیاس تنهایی UCLA مورد بررسی قرار گرفت. نتایج تحلیل عاملی تأییدی، ساختار سه‌عاملی مناسب، همسانی درونی بالا و پایایی بازآزمایی مطلوب را نشان داد و روایی همزمان مقیاس نیز تأیید شد (زارعی و همکاران، ۱۳۹۵).

۲-۱-۳. پرسش‌نامه رضایت از زندگی داینر^۳

این مقیاس توسط داینر و همکاران (۱۹۸۵) برای سنجش رضایت کلی از زندگی تدوین شده و به‌عنوان یک شاخص شادکامی در پژوهش‌ها به کار می‌رود. این پرسش‌نامه بر پایه طیف لیکرت طراحی شده و پاسخ‌ها در دامنه کاملاً موافقم (۷) تا کاملاً مخالفم (۱) قرار دارند؛ بنابراین بالاترین نمره یا سطح رضایت از زندگی ۳۵ و پایین‌ترین نمره ۵ است. روایی و پایایی این پرسش‌نامه نیز ۰/۸۷ گزارش شده

1 Beck

2 Rasel

3 Dayner

است. در پژوهش حاضر، پایایی به روش همسانی درونی و محاسبه ضریب آلفای کرونباخ برای نمره کل رضایت از زندگی، برابر با ۰/۸۸ به‌دست آمد. در مطالعه بیانی، کوچکی و گودرزی، ویژگی‌های روان‌سنجی نسخه فارسی مقیاس رضایت از زندگی در ۱۰۹ دانشجوی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آزادشهر بررسی شد. نتایج نشان داد که ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۳ و ضریب پایایی بازآزمایی ۰/۶۹ بوده است. همچنین روایی سازه مقیاس از طریق روایی همگرا با استفاده از فهرست شادکامی آکسفورد و فهرست افسردگی بک تأیید شد (بیانی و همکاران، ۱۳۸۶).

۳-۱-۴. پرسش‌نامه عزت نفس کوپر/اسمیت^۱

پرسش‌نامه عزت نفس کوپر/اسمیت (۱۹۶۷) برای سنجش احساس ارزشمندی دانشجویان در حوزه‌های اجتماعی و تحصیلی طراحی شده است. این پرسش‌نامه دارای ۵۸ ماده است که به پنج زیرمقیاس تقسیم می‌شود: زیرمقیاس عمومی با ۲۶ ماده، زیرمقیاس اجتماعی با ۸ ماده، زیرمقیاس خانوادگی با ۸ ماده، زیرمقیاس تحصیلی-شغلی با ۸ ماده و زیرمقیاس دروغ‌سنج با ۸ ماده. پاسخ این سوالات به‌صورت بله و خیر است، به این معنا که در ۱۸ سؤال از این پرسش‌نامه، پاسخ بله نمره یک و پاسخ خیر نمره صفر می‌گیرد و در بقیه سوالات این آزمون، نمره‌گذاری معکوس است؛ یعنی پاسخ بله نمره صفر و پاسخ خیر نمره یک می‌گیرد. بر این اساس، حداقل نمره صفر و حداکثر نمره ۵۰ است. در پژوهش حاضر، پایایی به روش همسانی درونی محاسبه شد و ضریب آلفای کرونباخ برای نمره کل عزت نفس ۰/۸۹ به‌دست آمد. در پژوهش‌های انجام‌شده در ایران، ویژگی‌های روان‌سنجی قابل قبول این ابزار گزارش شده است. برای نمونه، برومند (۱۳۸۰) در فرایند هنجاریابی سیاهه عزت‌نفس کوپر/اسمیت در دانش‌آموزان دوره دبیرستان و پیش‌دانشگاهی شهرستان اسلامشهر، ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۹ و شواهدی از روایی ملاکی مطلوب را گزارش کرد. همچنین آقاداتاشی (۱۳۸۴) نیز پایایی و روایی قابل قبول این ابزار را گزارش کرده است. (برومند، ۱۳۸۰؛ آقاداتاشی، ۱۳۸۴).

۳-۲. ملاحظات اخلاقی

در این پژوهش، اصول اخلاقی پژوهش رعایت شد. شرکت در پژوهش کاملاً داوطلبانه بود و شرکت‌کنندگان پیش از تکمیل پرسش‌نامه‌ها درباره هدف پژوهش و نحوه استفاده از اطلاعات توضیحات لازم را دریافت کردند. همچنین به شرکت‌کنندگان اطمینان داده شد که اطلاعات آن‌ها محرمانه باقی خواهد ماند و نتایج پژوهش به‌صورت کلی گزارش خواهد شد.

۳-۲. شیوه تجزیه و تحلیل داده‌ها

پس از جمع‌آوری داده‌ها، اطلاعات وارد نرم‌افزار آماری شد و تحلیل‌های لازم انجام گرفت. در مرحله نخست، شاخص‌های توصیفی شامل میانگین، انحراف معیار و فراوانی متغیرهای پژوهش محاسبه شد. برای بررسی رابطه بین متغیرهای پژوهش از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. به‌منظور بررسی نقش متغیرهای پیش‌بین (احساس تنهایی، عزت‌نفس و رضایت از زندگی) در پیش‌بینی افکار خودکشی، از تحلیل رگرسیون چندگانه به روش همزمان استفاده شد. پیش از انجام تحلیل رگرسیون، پیش‌فرض‌های لازم شامل نرمال بودن توزیع داده‌ها، استقلال خطاها و نبود هم‌خطی چندگانه بین متغیرهای پیش‌بین بررسی شد. برای بررسی هم‌خطی از شاخص‌های تحمل (Tolerance) و عامل تورم واریانس (VIF) استفاده شد. همچنین استقلال خطاها با استفاده از آماره دوربین-واتسون بررسی شد. نتایج بررسی پیش‌فرض‌ها نشان داد که داده‌ها شرایط لازم برای انجام تحلیل رگرسیون چندگانه را دارا هستند و مشکل جدی در زمینه هم‌خطی بین متغیرهای پیش‌بین وجود ندارد. پیش از تفسیر مدل رگرسیون، مفروضه‌های زیربنایی آن بررسی شد: نرمال بودن تک‌متغیره با معیارهای چولگی ($2\pm$) و کشیدگی ($3\pm$) ارزیابی شد؛ استقلال باقی‌مانده‌ها با استفاده از آماره دوربین-واتسون بررسی شد (مقادیر بین ۱/۵ تا ۲/۵ قابل قبول در نظر گرفته شد)؛ و هم‌خطی چندگانه میان پیش‌بین‌ها با استفاده از عامل تورم واریانس VIF ارزیابی شد که مقادیر کمتر از ۵ قابل قبول تلقی شد. تمامی مفروضه‌ها برقرار بودند که مناسب بودن مدل رگرسیون گزارش شده در بخش یافته‌ها را تأیید می‌کند.

۳. یافته‌ها

اولین فرضیه تحلیل رگرسیون چندگانه، بررسی توزیع نرمال داده‌ها است. چولگی ($2\pm$) و کشیدگی ($3\pm$) معیارهای توزیع نرمال داده‌ها هستند و نتایج نشان می‌دهد که توزیع داده‌ها نرمال است (مراجعه شود به جدول شماره ۱). نتایج ضرایب همبستگی ارائه‌شده در جدول

شماره ۱ حاکی از آن است که روابط بین متغیر افکار خودکشی با عزت نفس ($r = -0/34$) و رضایت از زندگی ($r = -0/41$) مثبت و معنادار، و رابطه افکار خودکشی با احساس تنهایی ($r = 0/49$) منفی و معنادار است.

جدول شماره ۱. میانگین، انحراف استاندارد، چولگی، کشیدگی و ضرایب همبستگی متغیرها

Variable	میانگین	انحراف معیار	چولگی	کشیدگی	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
عزت نفس عمومی	۱۲/۰۶	۵/۹۴	۰/۰۹	-۰/۹۴	۱							
عزت نفس خانوادگی	۲/۷۶	۲/۰۰	۰/۴۵	-۰/۷۴	۰/۳۴۲	۱						
عزت نفس اجتماعی	۳/۹۱	۲/۱۶	۰/۱۸	-۱/۰۲	۰/۶۳۱	۰/۲۰۱	۱					
عزت نفس شغلی/تحصیلی	۴/۲۲	۱/۷۴	-۰/۰۱	۰/۶۹۸	۰/۶۰۷	۰/۱۵۸	۰/۵۰۶	۱				
عزت نفس کل	۲۲/۹۶	۹/۵۰	۰/۱۳	-۰/۷۱	۰/۶۴۹	۰/۴۸۸	۰/۷۵۸	۰/۷۱۲	۱			
احساس تنهایی	۵۷/۸۳	۱۱/۳۷	-۰/۶۶	۰/۱۱	-۰/۵۴۲	-۰/۳۸۶	-۰/۵۷۱	-۰/۳۸۴	-۰/۶۲۳	۱		
رضایت از زندگی	۱۳/۴۱	۶/۶۳	۰/۵۵	-۰/۶۵	۰/۴۹۴	۰/۴۵۰	۰/۳۴۱	۰/۳۷۵	۰/۵۵۰	۰/۵۸۱	۱	
افکار خودکشی	۱۲/۰۲	۷/۹۹	۰/۷۹	۰/۰۱	-۰/۲۸۹	-۰/۳۸۵	-۰/۲۳۴	-۰/۱۹۹	-۰/۳۴۴	۰/۴۹۴	-۰/۴۱۱	۱

این جدول آمار توصیفی و ماتریس همبستگی پیرسون را نشان می‌دهد. نتایج نشان داد که افکار خودکشی با احساس تنهایی رابطه مثبت ($r = 0/49$) و با عزت نفس ($r = -0/34$) و رضایت از زندگی ($r = -0/41$) رابطه منفی داشت (در همه موارد $p < 0/001$).

جدول شماره ۲. خلاصه مدل

مدل	ضریب همبستگی چندگانه	ضریب تعیین	ضریب تعیین تعدیل شده	خطای استاندارد تخمین	دوربین-واتسون	F آمار	سطح معناداری
مقدار	۰/۵۴	۰/۳۹	۰/۲۷	۶/۸	۱/۹۵	۱۷/۳۶	۰/۰۰۱

در جدول خلاصه مدل، مقدار R Square تعدیل شده قدرت پیش‌بینی مدل رگرسیون را نشان می‌دهد. این مقدار حاکی از آن است که ۲۷ درصد از تغییرات متغیر وابسته توسط متغیرهای مستقل تبیین می‌شود. همچنین، آمار F برابر ۱۷/۳۶ معنادار است و بر این اساس می‌توان نتیجه گرفت که مدل از برازش خوبی برخوردار است.

برای بررسی فرض عدم هم‌خطی متغیرهای مستقل، از شاخص VIF استفاده می‌شود. اگر مقادیر VIF کمتر از ۵ باشد، فرض عدم هم‌خطی متغیرهای مستقل برقرار است. همان‌طور که در جدول شماره ۳ مشاهده می‌شود، این شاخص در شرایط مورد نظر قرار دارد. پیش از تفسیر مدل رگرسیون، مفروضه‌های مربوط به تحلیل رگرسیون بررسی شد. نتایج نشان داد که مقدار آماره دوربین-واتسون برابر با ۱/۹۵ بود که استقلال خطاها را تأیید کرد. همچنین، برای بررسی هم‌خطی چندگانه، شاخص تحمل (Tolerance) و عامل تورم واریانس (VIF) محاسبه شد. مقادیر VIF برای تمامی متغیرهای پیش‌بین در دامنه قابل قبول قرار داشت (کمتر از ۵)، بنابراین مشکل هم‌خطی چندگانه در مدل مشاهده نشد.

جدول شماره ۳. ضرایب رگرسیون

متغیر	ضرایب استاندارد		آماره		سطح معناداری	شاخص تورم واریانس
	ضریب غیر استاندارد	خطای استاندارد	ضرایب غیر استاندارد	خطای استاندارد		
(مقدار ثابت)	-۱/۶۴۴	۴/۳۵۲	-۰/۳۷۸	۰/۷۰۶		
عزت نفس کلی (عمومی)	-۰/۰۱۲	۰/۱۰۹	-۰/۰۰۹	۰/۹۱۳	۲/۳۳	
عزت نفس شغلی	-۰/۰۷۲	۰/۳۱۴	-۰/۰۱۶	۰/۸۱۸	۱/۶۸	
عزت نفس اجتماعی	۰/۳۷۰	۰/۲۷۹	۰/۱۰۰	۰/۱۸۶	۲/۰۲	
عزت نفس خانوادگی	-۰/۶۳۲	۰/۳۴۳	-۰/۱۵۸	۰/۰۱۰	۳/۳۱۷	
احساس تنهایی	۰/۲۸۵	۰/۰۵۴	۰/۴۰۶	۰/۰۰۰	۲/۰۸	

رضایت از زندگی	-۰/۱۵۴	۰/۰۸۶	-۰/۱۲۸	-۲/۰۹۶	۰/۰۴۲	۱/۸۰
----------------	--------	-------	--------	--------	-------	------

این جدول سهم منحصر به فرد هر متغیر را در پیش‌بینی افکار خودکشی نشان می‌دهد. احساس تنهایی با ضریب بتای ($\beta = 0/41$) قوی‌ترین پیش‌بین بود. پس از آن، عزت نفس خانوادگی با بتای ($\beta = -0/16$) و رضایت از زندگی با بتا ($\beta = -0/13$) به‌عنوان پیش‌بین‌های معنی‌دار باقی ماندند. سایر خرده‌مقیاس‌های عزت نفس (عمومی، اجتماعی و شغلی) سهم معنی‌داری در مدل نداشتند. مقادیر VIF نیز همگی زیر ۵ بودند که نشان‌دهنده عدم وجود هم‌خطی بین متغیرهای پیش‌بین است.

براساس نتایج جدول شماره ۳، تحلیل رگرسیون چندگانه نشان داد که از میان متغیرهای پیش‌بین، احساس تنهایی قوی‌ترین پیش‌بین افکار خودکشی بود و رابطه مثبت و معنی‌داری با آن داشت ($\beta = 0/406$ ، $p = 0/001$). همچنین، عزت نفس خانوادگی ($\beta = -0/158$ ، $p = 0/01$) و رضایت از زندگی ($\beta = -0/128$ ، $p = 0/042$) نیز به‌صورت منفی و معنی‌دار افکار خودکشی را پیش‌بینی کردند. بنابراین، افزایش احساس تنهایی با افزایش افکار خودکشی همراه بود، در حالی‌که افزایش عزت نفس خانوادگی و رضایت از زندگی با کاهش افکار خودکشی ارتباط داشت.

۴. بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که بین احساس تنهایی و افکار خودکشی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. این یافته بیانگر آن است که افزایش احساس تنهایی می‌تواند با افزایش افکار خودکشی در دانشجویان همراه باشد. احساس تنهایی از طریق کاهش احساس تعلق، محدود شدن حمایت اجتماعی ادراک‌شده و افزایش آسیب‌پذیری روان‌شناختی می‌تواند زمینه را برای تجربه افکار منفی، ناامیدی و در نهایت افکار خودکشی فراهم کند. این یافته با نتایج شیمشک و زنجیر (۲۰۲۴) و احمدبوکانی و همکاران (۲۰۲۲) همسو است. آنان در بررسی ارتباط میان تنهایی، افسردگی و خودکشی، بر نقش احساس تنهایی به‌عنوان یکی از عوامل مرتبط با افزایش آسیب‌پذیری نسبت به افکار و رفتارهای خودکشی تأکید کرده‌اند. بر این اساس، یافته پژوهش حاضر نیز نشان می‌دهد که فقدان روابط اجتماعی رضایت‌بخش و احساس انزوای بین‌فردی می‌تواند یکی از عوامل مهم مرتبط با افکار خودکشی در دانشجویان باشد.

همچنین یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که عزت نفس با افکار خودکشی رابطه منفی و معناداری دارد؛ به این معنا که دانشجویانی که عزت نفس پایین‌تری دارند، بیشتر در معرض تجربه افکار خودکشی قرار می‌گیرند. عزت نفس پایین می‌تواند با افزایش احساس بی‌ارزشی، کاهش احساس کفایت شخصی و تضعیف توانایی مقابله با فشارهای روانی، آسیب‌پذیری فرد را در برابر افکار خودکشی افزایش دهد. در مقابل، عزت نفس بالاتر می‌تواند به‌عنوان یک عامل محافظتی، احساس ارزشمندی و توانایی مقابله با مشکلات را تقویت کند. این یافته با نتایج یانگ^۱ و همکاران (۲۰۲۴) همسو است. آنان نیز در پژوهش خود ارتباط میان عزت نفس و افکار خودکشی را بررسی کرده و نقش عزت نفس را در کاهش آسیب‌پذیری روان‌شناختی مرتبط با خودکشی مورد تأکید قرار داده‌اند. در مورد رضایت از زندگی نیز یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که این متغیر با افکار خودکشی رابطه منفی و معناداری دارد. این یافته نشان می‌دهد دانشجویانی که ارزیابی مثبت‌تری از شرایط زندگی خود دارند، کمتر در معرض افکار خودکشی قرار می‌گیرند. رضایت از زندگی می‌تواند از طریق افزایش احساس امید، هدفمندی، بهزیستی روان‌شناختی و توانایی سازگاری با چالش‌های زندگی، نقش محافظتی در برابر افکار خودکشی ایفا کند. این یافته با نتایج اوپراین^۲ و همکاران (۲۰۲۳) همسو است. آنان نیز ارتباط میان رضایت از زندگی و افکار خودکشی را بررسی کرده و نشان دادند که سطوح پایین‌تر رضایت از زندگی با افزایش شاخص‌های مرتبط با آسیب‌پذیری روان‌شناختی همراه است. اگرچه جامعه پژوهش آنان با مطالعه حاضر متفاوت بود، اما همسویی نتایج نشان می‌دهد ارزیابی مثبت فرد از زندگی می‌تواند به‌عنوان یک عامل محافظتی در برابر افکار خودکشی مطرح شود. نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که احساس تنهایی، عزت نفس خانوادگی و رضایت از زندگی توانستند افکار خودکشی را به‌طور معناداری پیش‌بینی کنند. در میان متغیرهای مورد بررسی، احساس تنهایی قوی‌ترین نقش پیش‌بینی‌کنندگی را داشت. این یافته با مجموعه‌ای از پژوهش‌های پیشین که بر اهمیت نقش عوامل بین‌فردی در شکل‌گیری افکار خودکشی تأکید کرده‌اند، همخوان است.

براساس نظریه بین‌فردی خودکشی، احساس تعلق ناکام و تجربه جدایی از دیگران می‌تواند زمینه‌ساز افزایش آسیب‌پذیری نسبت به افکار خودکشی شود. از این دیدگاه، احساس تنهایی صرفاً به معنای نبود روابط اجتماعی نیست، بلکه تجربه ذهنی فرد از فقدان روابط معنادار، حمایت‌کننده و رضایت‌بخش است. بنابراین، یافته حاضر اهمیت توجه به کیفیت روابط اجتماعی دانشجویان و تقویت احساس تعلق

1 Yangh

2 Oprain

در محیط‌های دانشگاهی را برجسته می‌کند. یافته دیگر پژوهش حاضر، نقش معنادار عزت نفس خانوادگی در پیش‌بینی افکار خودکشی بود. اگرچه عزت نفس کلی در تحلیل‌های دو متغیره با افکار خودکشی رابطه منفی و معناداری داشت، تنها مؤلفه عزت نفس خانوادگی پس از ورود هم‌زمان متغیرهای پیش‌بین به مدل، توانست سهم مستقل و معناداری در پیش‌بینی افکار خودکشی داشته باشد. این نتیجه نشان می‌دهد که احساس ارزشمندی، پذیرش و جایگاه فرد در نظام خانواده ممکن است در مقایسه با سایر ابعاد عزت نفس، نقش ویژه‌ای در سلامت روان دانشجویان داشته باشد. در بافت‌های فرهنگی جمع‌گرا مانند ایران، خانواده یکی از مهم‌ترین منابع حمایت اجتماعی، تعلق و شکل‌گیری هویت فردی محسوب می‌شود. از این رو، ادراک فرد از ارزشمندی و پذیرش خود در خانواده می‌تواند نقش مهمی در سازگاری روان‌شناختی و کاهش آسیب‌پذیری نسبت به افکار خودکشی داشته باشد. این یافته اهمیت بررسی عزت نفس به‌عنوان سازه‌ای چند بُعدی را نشان می‌دهد و بیانگر آن است که استفاده صرف از شاخص کلی عزت نفس ممکن است برخی ابعاد مهم و اختصاصی مرتبط با افکار خودکشی را نادیده بگیرد.

در مجموع، الگوی به‌دست آمده در پژوهش حاضر نشان می‌دهد که احساس تنهایی، عزت نفس خانوادگی و رضایت از زندگی را می‌توان به‌عنوان مؤلفه‌های مرتبط با افکار خودکشی در دانشجویان در نظر گرفت. این متغیرها احتمالاً به‌صورت مستقل عمل نمی‌کنند، بلکه در تعامل با یکدیگر می‌توانند مسیرهای روان‌شناختی مرتبط با شکل‌گیری افکار خودکشی را تحت تأثیر قرار دهند. به عبارت دیگر، دانشجویانی که هم‌زمان احساس تنهایی بیشتری دارند، ارزشمندی کمتری را در چارچوب خانواده تجربه می‌کنند و رضایت پایین‌تری از زندگی دارند، ممکن است آسیب‌پذیری بیشتری نسبت به افکار خودکشی نشان دهند.

۴-۱. محدودیت‌ها و پیشنهادها

با وجود اهمیت یافته‌های پژوهش، نتایج باید با توجه به محدودیت‌های آن تفسیر شوند. نخست، طراحی مقطعی امکان استنتاج روابط علی میان متغیرها را فراهم نمی‌کند؛ از این رو، انجام مطالعات طولی و مداخله‌ای برای بررسی جهت این روابط ضروری است. دوم، استفاده از ابزارهای خودگزارشی ممکن است نتایج را تحت تأثیر مطلوبیت اجتماعی و حساسیت موضوع افکار خودکشی قرار داده باشد؛ بنابراین، بهره‌گیری از مصاحبه‌های بالینی و ارزیابی‌های تخصصی در پژوهش‌های آینده پیشنهاد می‌شود. سوم، نمونه‌گیری در دسترس و عدم توازن جنسیتی، تعمیم‌پذیری یافته‌ها را محدود می‌کند؛ از این رو، استفاده از روش‌های نمونه‌گیری احتمالی و نمونه‌های متنوع‌تر توصیه می‌شود. از نظر کاربردی، یافته‌ها بر اهمیت توجه به تنهایی، احساس تعلق اجتماعی، عزت نفس و رضایت از زندگی در برنامه‌های پیشگیری از افکار خودکشی در محیط‌های دانشگاهی تأکید دارند. تقویت شبکه‌های حمایتی، بهبود روابط بین فردی و خانوادگی و ارتقای احساس ارزشمندی فرد می‌تواند در طراحی مداخلات مشاوره‌ای مورد توجه قرار گیرند. همچنین، پژوهش‌های آینده با بررسی متغیرهای میانجی و تعدیل‌گر می‌توانند به تبیین دقیق‌تر سازوکارهای مرتبط با افکار خودکشی کمک کنند.

۵. تعارض منافع

هیچگونه تعارض منافع از سوی نویسندگان گزارش نمی‌شود.

۶. منابع مالی

نویسندگان از هیچ نهادی کمک مالی دریافت نکردند.

۷. دسترسی به داده‌ها

در صورت نیاز در دسترس می‌باشد

۸. سپاسگزاری

نویسندگان از تمامی دانشجویان شرکت کننده در این پژوهش نهایت تشکر و قدردانی را دارند.

References

- Ademola, O. A., Okenwa-Fadele, I., & Abiakwu, O. F. (2023). Social relationships as factors influencing mental health and suicide among learners in Nigeria. *International Journal of Research and Innovation in Social Science*, 7(10), 150–159. <https://doi.org/10.47772/IJRISS.2023.701014>
- Ahmadboukani, S., Dargahi, S., & Toosi, M. (2022). Investigating the moderating role of thwarted belongingness, perceived burdensomeness, and suicidal capability in suicidal behavior. *Dusunen Adam: Journal of Psychiatry & Neurological Sciences*, 35(4), 217–225. <https://doi.org/10.14744/dajpns.2022.00196>

- Ahmadboukani, S., Ghamari Kivi, H., Kiani, A., & Rezaeisharif, A. (2021). Testing thwarted belongingness and perceived burdensomeness in suicidal ideation and behavior in students: Investigating the moderating role of hopelessness: A descriptive study. *Journal of Rafsanjan University of Medical Sciences*, 20(5), 519–538. <https://doi.org/10.52547/jrums.20.5.519>
- Ahmadboukani, S., Ghamari Kivi, H., Kiani, A., & Rezaeisharif, A. (2022). Structural validity of the Persian version of the Suicide Capacity Scale among Iranian college students. *Perspectives in Psychiatric Care*, 58(4), 2190–2198. <https://doi.org/10.1111/ppc.13046>
- Bleckmann, E., Lüdtke, O., Mueller, S., & Wagner, J. (2023). The role of interpersonal perceptions of social inclusion and personality in momentary self-esteem and self-esteem reactivity. *European Journal of Personality*, 37(2), 187–206. <https://doi.org/10.1177/08902070221080954>
- Cranney, S., & Wilkinson, S. T. (2025). The relationship between marital status and risk for suicidal thoughts, plans, and attempts: Evidence for a growing association. *Journal of Affective Disorders*, 391, Article 119862. <https://doi.org/10.1016/j.jad.2025.119862>
- Güler, A., & Yıldırım, M. (2025). Social isolation, loneliness, death stress and life satisfaction in older adults: A serial mediation study. *Geriatric Nursing*, 62, 78–85. <https://doi.org/10.1016/j.gerinurse.2025.01.037>
- Huang, X., & He, L. (2025). Influence of social media use on life satisfaction among deaf and hard of hearing college students: A mediating role of self-esteem and perceived social support. *Frontiers in Psychology*, 16, Article 1554621. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2025.1554621>
- Idrees, B., Sampasa-Kanyinga, H., Hamilton, H. A., Chaput, J. P., & Goldfield, G. S. (2024). Associations between problem technology use, life stress, and self-esteem among high school students. *BMC Public Health*, 24(1), Article 492. <https://doi.org/10.1186/s12889-024-17963-7>
- Klomp, B. (2024). *Exploring the interplay between loneliness and self-esteem: A qualitative study among young adults in the Netherlands* [Master's thesis, Utrecht University]. Utrecht University Repository. <https://studenttheses.uu.nl/handle/20.500.12932/47174>
- Lee, V. W. P., Ling, H. W. H., & Xu, J. L. (2024). Inequality and deprivation in an affluent community: A case study of the livelihood of low-income households in Central and Western District, Hong Kong. *Social Sciences & Humanities Open*, 10, Article 100960. <https://doi.org/10.1016/j.ssaho.2024.100960>
- Lin, J., & Guo, W. (2024). The research on risk factors for adolescents' mental health. *Behavioral Sciences*, 14(4), Article 263. <https://doi.org/10.3390/bs14040263>
- Machado, D. B. (2025). Rethinking suicide prevention: Insights from the global south for a new global agenda. *Nature Mental Health*, 3(11), 982–990. <https://doi.org/10.1038/s44220-025-00491-7>
- Mahdavinoor, S. M. M., Mollaei, A., Mousavi, N., Bordbari, A. H., Dehbozorgi, R., & Seddigh, L. (2026). Prevalence of suicidal ideation and suicide attempts among Iranian university students: Systematic review and meta-analysis. *BJPsych Open*, 12(1), Article e27. <https://doi.org/10.1192/bjo.2025.10921>
- Mastorci, F., Lazzeri, M. F. L., Vassalle, C., & Pingitore, A. (2024). The transition from childhood to adolescence: Between health and vulnerability. *Children*, 11(8), Article 989. <https://doi.org/10.3390/children11080989>
- Motta, V. N. (2023). Loneliness: From absence of other to disruption of self. *Topoi*, 42(4), 1143–1153. <https://doi.org/10.1007/s11245-023-09984-5>
- Niels-Kessels, H., Stikkelbroek, Y. A. J., Vermulst, A. A., van Bentum, J. S., & Driessen, E. M. (2025). Perfectionism and suicidal ideation in outpatient depressed adults: The

- moderating role of self-esteem, loneliness and rumination. *Journal of Rational-Emotive & Cognitive-Behavior Therapy*, 43(1), Article 10. <https://doi.org/10.1007/s10942-024-00568-9>
- Nilsson, A. M., Waern, M., Ehnvall, A., & Skärsäter, I. (2026). The meaning of mental imagery in acute suicidal episodes: A qualitative exploration of lived experiences. *OMEGA—Journal of Death and Dying*, 92(4), 1989–2011. <https://doi.org/10.1177/00302228231218562>
- O'Brien, E., Whitman, K., Buerke, M., Galfalvy, H., & Szanto, K. (2023). Life-satisfaction, engagement, mindfulness, flourishing, and social support: Do they predict depression, suicide ideation, and history of suicide attempt in late life? *The American Journal of Geriatric Psychiatry*, 31(6), 415–424. <https://doi.org/10.1016/j.jagp.2022.12.192>
- Pierrès, O., Christen, M., Schmitt-Koopmann, F. M., & Darvishy, A. (2024). Could the use of AI in higher education hinder students with disabilities? A scoping review. *IEEE Access*, 12, 27810–27828. <https://doi.org/10.1109/ACCESS.2024.3365368>
- Robison, M., Udupa, N. S., Rice, T. B., Wilson-Lemoine, E., Joiner, T. E., & Rogers, M. L. (2024). The interpersonal theory of suicide: State of the science. *Behavior Therapy*, 55(6), 1158–1171. <https://doi.org/10.1016/j.beth.2024.04.008>
- Seemann, A. (2022). The psychological structure of loneliness. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 19(3), Article 1061. <https://doi.org/10.3390/ijerph19031061>
- Şimşek, N., & Zincir, H. (2024). Loneliness, depression, suicide. In F. M. Morales-Rodríguez (Ed.), *The association between depression and suicidal behavior*. IntechOpen. <https://doi.org/10.5772/intechopen.1006101>
- Szczęśniak, M., Słotwińska, M., Rodzeń, W., & Pietruszka, R. (2025). Loneliness mediates the link between indirect self-destructive behavior and life satisfaction in women from dysfunctional family backgrounds. *Brain Sciences*, 15(12), Article 1344. <https://doi.org/10.3390/brainsci15121344>
- Tan, H., & Xiao, W. (2025). The mediating role of core self-evaluation in the association between perceived peer relationship quality and loneliness in university students. *PLOS ONE*, 20(1), Article e0317310. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0317310>
- Verstynen, T., & Kording, K. P. (2023). Overfitting to “predict” suicidal ideation. *Nature Human Behaviour*, 7(5), 680–681. <https://doi.org/10.1038/s41562-023-01560-6>
- Vittersø, J. (2025). *Humanistic wellbeing: Toward a value-based science of the good life*. Springer Nature. <https://doi.org/10.1007/978-3-031-69292-5>
- Wąlejko, M. (2025). The end of self-esteem: Self-knowledge and self-evaluation in the light of unconditional self-acceptance. *Studies in Philosophy and Education*, 44(4), 557–576. <https://doi.org/10.1007/s11217-025-10000-z>
- World Health Organization. (2025). *Suicide worldwide in 2021: Global health estimates*. World Health Organization. <https://www.who.int/publications/i/item/9789240051157>
- Yang, C., Huebner, E. S., & Tian, L. (2024). Longitudinal associations among basic psychological need satisfaction at school, self-esteem, and suicidal ideation from middle childhood to early adolescence: Disentangling between- and within-person associations. *Journal of Adolescence*, 96(7), 1590–1602. <https://doi.org/10.1002/jad.12366>
- Zhang, J., Kang, T., Zhao, K., Wei, M., & Liu, L. (2024). The relationship between life satisfaction and nostalgia: Perceived social support and meaning in life chain mediation. *Acta Psychologica*, 243, Article 104154. <https://doi.org/10.1016/j.actpsy.2024.104154>